

rænitet, var der i det væsentlige enighed om selve ideens berettigelse. Meningerne var derimod delte om, hvorvidt tiden var moden til at realisere en sådan plan. Medens Frankrig, Nederlandene og USA fandt, at det påbegyndte arbejde burde fortsættes, henledte Storbritannien i en kritisk gennemgang af planen opmærksomheden på dens uigen-nemførlighed, idet der ikke ved den på-tænkte statut ville blive pålagt staterne nogen forpligtelse til at indbringe sager for domstolen eller medvirke til dommenes iværksættelse. — Et andet forhold, hvormeningerne var stærkt delte, var, hvorvidt en sådan domstol burde oprettes ved en resolution af plenarforsamlingen og i så fald som et organ under selve hovedorganisa-tionen eller ved en af en konference udar-bejdet flersidig konvention som en selvstæn-dig institution sideordnet med Den Mellem-folkelige Domstol.

Fra alle sider blev fremhævet det betæn-kelige i, at hidtil kun 11 lande havde ind-sendt kommentarer til den af det særlige ekspertudvalg afgivne beretning, og af disse havde de 8 været medlemmer af ud-valget. Der var derfor god grund til at se tiden an og afvente yderligere svar. Adskillige lande fandt dog, at dette ikke var tilstrækkelig grund til at udskyde behan-dlingen af emnet altfor længe, ligesom der var en række sider af problemet, som ekspert-udvalget ifølge sin beretning ikke havde haft tid til at undersøge, og hvoraf en be-handling var ønskelig. Der blev derfor af Cuba, Salvador, Frankrig, Iran, Israel, Ne-derlandene og De Forenede Stater fremsat forslag til en resolution, hvorefter et udvalg på 17 stater skulle undersøge konsekven-serne af de forskellige måder at oprette domstolen på, studere forholdet mellem denne og FN, påny gennemgå statutudka-stet under hensyn til senere indgåede kom-mentarer og endelig afgive en rapport til den 9. plenarforsamling.

Storbritannien foreslog et antal ændringer hertil; størstparten heraf blev accepteret af

forslagsstillerne og indføjet i det endelige resolutionsudkast. De øvrige blev trukket tilbage.

Sverige fandt den foreslåede fremgangs-måde for vidtgående. Da der havde vist sig en alvorlig tvivl om det tilrådelige i at op-rette en sådan domstol nu, var det absolut påkrævet at modtage udtalelser fra langt flere regeringer end de 11, der hidtil havde svaret. Man burde såvidt muligt undgå de med et nyt ekspertudvalg forbundne udgifter. Sverige fremsatte derfor et reso-lutionsforslag, der gik ud på at udsætte spørgsmålets behandling, indtil et tilstræk-keligt antal medlemsstater havde fremsat deres kommentarer, at opfordre dem, der ikke havde svaret, til at gøre det og at an-mode generalsekretæren om at udsende disse besvarelser. — På et forslag af Panama og Ægypten, der accepteredes af Sverige, ændredes resolutionen senere derhen, at ud-sættelsen kun skulle være for et år, og at sagen igen skulle optages på 8. plenarforsamlings dagsorden.

Fra dansk side fremsatte man på et tid-ligt tidspunkt af debatten en udtalelse, der dels gengav de betragtninger, der var kommet til udtryk i den danske regerings kommentarer til ekspertudvalgets rapport, dels fastslog, at en sådan international kriminaldomstol ikke burde oprettes ved en resolution af FNs plenarforsamling, og at man ikke kunne gå med til at oprette regio-nale afdelinger indenfor domstolen.

Norges repræsentant udtalte i slutningen af debatten, at han ville stemme for det af Cuba med flere stillede resolutionsforslag. Fra dansk side indtog man et lignende stand-punkt, bl. a. under hensyn til regeringens villighed til fortsat at deltage i arbejdet på tilvejebringelsen af domstolen, og til at Dan-mark i lighed med tidligere ville blive ud-peget til medlem af ekspertudvalget.

Skønt hele stemningen i udvalget nærmest tydede på, at der var et flertal for fællesfor-slaget, gav den endelige afstemning ret overraskende et andet resultat. På Sveriges